

Gang, ja, jeg kan gjerne og det med god Grund sige, at der nu er mindre Udsigt end den Gang til, at en saadan Gjennemførelse af en Jernvejs- og Dampskibsforbindelse vil kunne realiseres, og Forudsætningen for, at en Jernvejsforbindelse mellem Masnedfund og Masnedø skulde være tilraadelig, er saaledes ikke tilstede. Jeg for min Del vilde anse det for unyttigt og urigtigt at foreslaa for Rigsdagen Anlaget af en Statsbane fra Masnedfund til Masnedø med en Befolkning af 8—10,00,000 Kr., hvad den vilde koste; jeg tror ikke, at dette vilde kunne forsvares, og jeg har ikke noget Middel til at tvinge Andre til at anlægge en saadan Jernbane. Jeg ser saaledes ikke, at der er nogen gyldig Grund til at henvise Ministeren til at komme med Forslag i den Retning, og i det Hele taget tror jeg ikke, at de ærede Medlemmer, hvis Interesse for en forbedret Forbindelse mellem Lolland-Falster og Sjælland jeg ganske vist tør forudsætte er stor, have tjent Sagen ved den Maade, hvorpaa de her have stillet sig til den. Det Forslag, som nu foreligger, er det som efter Omstændighederne er praktisk gjennemføreligt. Jeg tror ikke, at man ad den af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds foreslaaede Vej vil naae Maalet, men at Sagen ved den Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer stille sig til Anlaget, igjen vil være udsat i en noget fjernere Fremtid; i det Mindste er mit Haab om paa en hensigtsmæssig Maade at kunne tilveiebringe en Forbindelse mellem Masnedfund og Dreghoved funderet ved den Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer have stillet sig til Sagen. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds i Slutningen af sit Fordrag udtalte et Løfte ligeoverfor mig om at ville underrette Befolkningen paa Verne om, hvem Ansvarret for, at den snffede bedre Forbindelse mellem Sjælland og Lolland-Falster ikke kom istand, maatte paahvile. Jeg skal med fuldkommen Sindsro afvente, hvad de ærede Medlem i den Henseende vil gjøre, og jeg beder ham modtage min Forfikkning om, at det ikke er mig særlig magtpaaliggende, hvad han i den Henseende finder det nyttigt at meddele Beboerne af Lolland-Falster eller ikke.

Sag: Jeg forlangte Ordet igaar, da min ærede Ven fra Lemvig (Aberg) omtalte de til Bestyttelse af Jyllands Bestyrt tilfattede Foranstaltninger. Forhandlingen er nu kommen ind paa andre Omraader, og jeg forudsætter ikke, at hvad jeg i Dag kunde udtale om denne Sag, vil faae nogen Indflydelse paa den forestaaende Afstemning. Jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle ganske almindelige Bemærkninger for Fremtidens Skyld. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at denne Sag har en ganske overordentlig stor Vigtighed; men jeg er ikke ved de os Rigsdagsmedlemmer foreliggende

Oplysninger bleven tilstrækkelig beroliget med Hensyn til, at det tilfattede Formaal virkelig vil blive naaet ad denne Vej. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed tilladt mig at paapege de ganske eiendommelige Bankelegheder, som finde Sted paa den jydsk Ryst med Hensyn til saadanne Arbejder. Jeg har navnlig paapeget den upaalidelige Grund, som medfører, at næsten alle umiddelbart paa samme opførte Værker ere udsatte for en meget hurtig Tilintetgjørelse, dels derved, at der, naar Havet under stærke Storme sættes ud over sine almindelige Bredder, kan danne sig en Strøm indenom, som kan beskadige og understøve Værkerne, dels og endnu mere kan der danne sig en saadan i den yderste Ende af saadanne Værker, idet Strømmen, som indribes eller berøres af denne yderste Ende, derved med faa meget større Styrke understøver den, hvorved der let fremkalde stykkevisse Afbrydelser af Værkerne. Dette kan imidlertid ikke vise sig i Løbet af kort Tid. Det kan afhænge af forskellige Omstændigheder, hvor hurtig en saadan Odelæggelse vil indtræde, idet Strømmen langs Kysten væsentlig bestemmes af Nevlernes Beliggenhed; men disse Nevler forandres idelig ved Vølgeslaget og de ved de forskellige Vinde fremkalde Strømninger. Naar en saadan Højde kommer til at skyde ud over den almindelige Strømlinie, bliver der derved fremkaldt en Indsnævring af Strømmen, og paa dette Punkt opstaar der da en Virksomhed til at understøve Værkerne. Jeg har dog, som sagt, ikke i de foreliggende Oplysninger fundet tilstrækkeligt Materiale til at underkaste Sagen en virksom og kyndig Kritik, og jeg kan derfor ikke anse mig for berettiget til at fremsætte nogen bestemt Indsigelse imod disse Forslag, som jeg agter at understøtte; men jeg har dog troet det rigtigt og nødvendigt at udtale min Betænkelse derved. Jeg veed, at for det store engelske Selskab, som i sin Tid søgte Koncession paa Udtørring af Ringstjøbing Fjord med et Havneanlæg ved Bestkysten, og som ved sagkyndige Ingeniører lod foretage Undersøgelser og udarbejde Planer, som jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, havde disse Betænkelseheder en saadan Betydning, at de ad andre Veie søgte at realisere deres Formaal. Paa den anden Side er det imidlertid givet, at Eiendommelighederne ved den jydsk Bestyrt saavel med Hensyn til de af mig paapegede ugunstige Forhold i Henseende til Grundten som ogsaa med Hensyn til det Materiale, man har at raade over, og samtlige lokale Forhold ere af en saadan Besslaffenhed, at man neppe andetstedsfra kan indhente paalidelige Erfaringer. Man er derfor henvist til ad Forsøgsveien at erhverve sig Sikkerhed for, paa hvilken Maade man kan naae det tilfattede Formaal, og da jeg erkjender dette, er det min Agt at understøtte Forslaget, idet jeg veed, at det er af paatrængende Vigtighed, at Noget bliver gjort.